

Ambaixada Mòra

Sentinella valencià

Els moros han ancorat al port!
Han arribat els pirates!

Vilarians del Campello,
ciutadans de tota condició:
hem de fer front a l'enemic
que en nom de falses promesses
posarà el nostre poble en perill.
Vingueu envanits a fer pinya!
Fora els moros, fora, a la mar!

Ambaixador moro

El salat ponent aparella
la brava gent d'aquesta mar,
heroica de tants trumfos de riba
a riba sotmesa amb el sabre
menat per mans de sang i vela.

Hui el profit veem en l'illa
de terra rica i tranquil·la,
sommí difícil que altres naus
pagaren amb crescuda fe.
Llet de mar és: hui lliberts,
demà esclaus si no cadàvers.

El tresor capital que tarda
ja es guanyarà amb la memòria
i l'audaç estela forjada
en el ferro de Barba-roja.

Oh terres amb tanta promesa!
Salut a l'antiga palmera!
Replegarem la fruita d'or
amb l'estendard de mitja lluna
que bé honora tot cabdill
de Tànger a la turca terra.

Que som amics de cor salat
i dolç aroma d'odalisques
amb els ulls de jasmi encesos,
que per elles fem tals desitjos.

Ja veig vençuda l'alta torre
pel foc que han plorat les armes
amb la llum de milanta bregues
que la lluna han afamada.

Quan hom demana una treva,
guarnits d'unes mans ensagnades

la barga del coll hem posada
en el tou i temorem poble.

Vinguen les poderoses perles!
I qui ha estat castell d'astúcia
haurà bon rival amb nosaltres;
esmolats pel sol de la guerra
s'acreix més la color mora
i tots mesuren coll en forca.

Per Al·là, el més gran, que m'inspire!
hui és la meua la veu seua,
el menarà la nostra força
com ens ha encoratjat tothora
en tot el domini de terres
o mars on arriba el vent.

No hem anat mai de bell fondo,
per les raons de mar anem
on les nostres naus fan govern
i diuen quina és la llei.

Ah de la torre!

Sentinella valencià

Alto, qui em crida?

Ambaixador moro

Hòmens de la mar
disposats a enraonar;
coneguts d'orient a occident
com a seguidors de Dragut
i tan gloriosos com Salah Rais.

Sentinella valencià

Tal és Ali com Camali...

Quines intencions vos duen ací?

Ambaixador moro

Saludar els vostres governants
i parlamentar com ho fan els cavallers,
anuncieu-me.

Sentinella valencià

Ja veig el vostre llautó:
Boca que traga fel
no pot llançar mel.

Ambaixador moro

Sentinella!
Compliu vostra obligació

vos demanem pròdig boní,
considereu-ho l'aranzel
tal que despenen els prudents.

Ja n'hem tingut tractes amb altres,
germans són de terres veïnes:
Orpesa, Castelló, Cullera,
Peníscola, Palma, València,
han acceptat un fur sensat.

Vostre és ara la paraula
que de bon jutí amerada
bé veularà per vostra casa.

Ambaixador Valencià

Cruces paraules m'afalaguen
en la vostra clara ambaixada:
hàbils proposates i enganys
no doblegaran el Campello.
Continueu sent gent tossuda
que malviviu de la gataada,
teniu el ganivet convicte
de delictes que esperen càstig.

Vos he vist en la gosada
del noble soldat que no sou.

Trempla la mar la vostra llengua
de melindros que no concenen.

Si cansats esteu de galera
i abortatges perillosos,
ací trobareu pau i terres,
un Regne honest que es governa,
amb València sobirana,
fidel als furs del gran rei Jaume.

Tenim faena, bons costums
que acullen tot foraster

i un bell idioma que ens canta
i l'entimament espavilla.

Som persones honestes

ben avingudes en la pau
i no tolerem perdularis
ni cables de mal soient.

No vegeu en mon parlament
ni honor ni covardia,
sabrem tallar les mans hostils
que volen confiscar-nos l'ordre.

Cedir, ni un eixem volem

davant propòsits de vilesa,
perquè lo mal entra per llitres
i, adolorit, ix per onces.

A València, nostra pàtria,
ens han promès força ballesters,
soldats a cavall i queviures;
no acovarden mai sagetes,
ni calaveres ni argüetes,
són flexes d'aigua contra torres
de renovada esperança.

Tal és la conhort que ens anima
per gavines al cel escrita.
A barata de tal escarni,
resistència valerosa

firma i segura com la tedà;

ço és consell de la prudència.

Ambaixador moro

Dubte si és convenient
mostrar tanta abundor d'orgull,

teniu el Regne dividit,
ben llevillat per les envenges
i sacsejat pel contraban.

La cremada dels nostres sabres
va naftrar la Vila, Calp, Xàbia...
la notícia va espantar,
el perill el teniu a prop.

Tothora hi ha traïdors
que mudaran el colp de falç
vers la seductora mar,
però, si voleu guerra, vingà n!
Propici sempre als bregats,
posarem el destí en joc.

Esperu-nos amb creus o llances,
que duem el foc a les dents.

Poble d'insensats pescadors!

cal repensar-ne el resultat
que encara es pot esmenar:
la tràgica fi dels tossuts
per un dolent consell venuts.

Ambaixador Valencià

Hi ha qui llepa en la boca
i es mossega en la cua.

Tal són les vostres amenaces,
però, que fareu de la flota?

Són soldats, famolencs carisús?
Carnissers venuts a preu fet.

Quina casta de gent és eixa?
Quin cervell guia gent tan cega?

Pensar convindria millor

a pacificar nostra mar;
la mar pels pescadors, la terra
pels hòmens de bondat provada
que s'agermanen per l'ofici
en faenes de terra i mar.

Llauradors, mariners, fusters,
tots han de bregar com un puny.

Al Fa braquer i al Ramellat
i a tot paratge campeller
defensarem la nostra llei.

Ambaixador moro

La fatxenda vos trairà
i prompte trobareu la pena
a l'entaulat més indolent,
si no tasteu abans el sabre
que de fel i encesa sang
cixugarà els vostres llavis
que tempten massa temeraris
la nostra roda de fortuna.

Ja que preferiu honorar
records inútils d'almogàver:
Moriu, pobres desventurats!
Trompes de guerra obriran
l'alta flama dels bons moros,
que dobleguen si no capolen
vostre vana il·lusió.

Pagareu dones i donzelles,
i adolescents i fadrins
que seran carn de les subhastes
a les ciutats més afamades.

Pacte o cadenes, decidiu!
Ambaixador Valencià

Cap llinatge de campellers
no ha tingut el llaç al coll
i no hem de ser-hi nosaltres.

Confiem amb les nostres forces
i tenim la clara creença
que del Vinalopó al Xúquer
acudirán soldats a temps.

Hisseu les veles i vogueu
al paradís del qual canteu,
que no volem desarratllats
ni tramposos mercaders d'hòmens
cegats pel vi, l'or i la tirria.

Si bo no preneu mon consell,
trobareu el foc i l'acer;
ço és la darrera paraula,

puix qui recull el bandoler

dins de poc temps no té graner.

Ambaixador moro
Ausades que sou atrevits
i sabrem fer-vos-ho pagar;

pel cel que guia els moros
que besareu prompte la pols.

Ambaixador Valencià
Què espereu? apresseu les tropes,
ens defensarem a peu i a cavall.

Ambaixador moro
Si no n'heu aprés,
encomaneu-vos a Déu.

Ambaixador Valencià
Dient-ho tu,
com si ho diguera
la xata de Finestrat.

No ens acovardix la xusma.
Ambaixador moro
Germans en Al·là!

Germans de la mar!
Soldadesca, a les armes!
Que coneguen la malícia del turc,
la torre serà nostra!

Ambaixador Valencià
Mare de Déu dels Desemparats,
feu socors a la gent opresa.

Visca la Mare de Déu!
Visca el Poble Valencià!
Visca el Campello!

Ambaixada Cristiana

Ambaixador València

Ahir van caure els meus valents, que en lluita a cara o creu l'ànima van donar a Déu i el cos a mal contendent. Rebeldes per nivols de centra hem vist la nostra rica terra, l'agraïda mare mar de sempre i la casa on ens van néixer. Campellers, que encara vibreu! L'esperança al puny durement sempre! L'altiva palmera que plora i la trista desfeta clama vinguda d'aquesta mar d'enveges, haurà de ser el testimoni de la nostra brega segura, que contra tot dubte i pena al jardí perdut durà pau i justícia pels ingrats.

Serem persistents com les ones retallant dia i nit la platja; serem tempestat que rosega tota duresa en la penya per tal d'obrir portes a la mar. Així, la nit del fracàs en què sols murmuren infàmes es tornarà foc marcial i reverdirà l'ametller

sobre aquest pedregat eixut al qual més ens arralleim, tan abraonats com l'esparrat a la terra que coneix íntimament. Cansats vilatans del Campello! Amunt el cor, avant l'acer, no és cap Hèrcules el turc, i el gran brumit de les armes és l'híme amb què vencerem bé a la mar, o bé a l'arena. Eixa és la fe i la flama que deixarem als fills dels fills. Hereus de sang valenciana venim a redimir l'afront que vol ara agenollar-nos

davant de tal bandositat que devasta tot cel i terra.

No hem de tèmper caure esclaus, ni més acovardits condoldre-se'n, perquè els socors serem nosaltres i el braç de la Mare de Déu dirigint el clam que ressona al Vínclde, a la Condomina, a Alacant, encesa de fúria, al Xarco i Benimagrell.

on ens ajuntarem en pirnya per reballar el moro a la mar; lluny per sempre del costat nostre l'extorsionador i el pirata que vol governar amb malícia. Sentinella!

Sentinella, Moro
Qui viu?

Ambaixador València
València, pàtria meua.

Sentinella, Moro
Què preteneu?

Quines intencions vos duen açí? Ambaixador València
No t'estranys, vencedor, i crida el teu ambaixador per tal que tinga a bé escoltar-me.

Ambaixador Moro
Què Allà vos guarde, i vos conhorte.

Ambaixador València
Bon jorn vos done Déu, i que siga sempre al costat nostre, davant el perill, davant la injustícia...

Ambaixador Moro
Molt m'estranya la vostra traça, a quin interès respon la visita? Sou alhiu de vindre açí, però feu ús de la paraula i acabarem quan de n'ans, que moltes raons acurten el dia.

com a fi de la teua glòria.

La flamarada dels soldats està ben forta i decidida: fer front a la vida tot dret i mai no viure agenollat.

El desdeny a la por és clar i és clar l'afany del meu poble. Digueu això al cabdill vostre.

Talment són els valencians, i mil perills o amenaces no minvaran mai el Campello, no podreu fer-nos cap arretge; repenseu, per tant, què fareu.

Ambaixador Moro
Ha, ha, ha, ha.

Sentiments força francs els vostres, aguerrides intencions, quimeres de glòria buida, perquè és la raó de les armes qui ens ha cenyit la corona sobre la vila disputada,

on hui s'embellixen palmeres i rics llimoners per nosaltres, singulars sobirans i amos que amorosits pel Campello no projectem abandonar-lo ni perdre'l per vana amenaça; orgull ens dona la victòria, i vassallatge deureu sempre als noms de Dragut i Salàh Rais.

Bon consell vos comé encara si m'és desastros no voleu: coven les nafres que teniu amb paciència de sant, i el cos trobarà conhort.

El desfet poble que dueu arrossega l'amarg dolor d'haver perdut el seu blasó i carn de la pròpia carn que ara doblega l'esquena i fa feixuga la batalla.

De lluny hem vingut a Ibèria i ha valgut fer-se a la mar. Endemés, tindrem altre trumfo si hi ha segures dues voltes, ja que mesurar l'antull vostre no amainarà els moros;

si en una ocasió, amb creixens, vam vèncer de sobres, no vos desfarem en una altra? No vulgueu ser el guanyador i somniar en vella glòria que val més perdre que més perdre. Prudència sempre és amiga, l'atorollament enemic.

Aleu el camp i a refer-vos que la nova llei heu d'admetre, això és per mal que vos coste, encara que no vos convinga.

Ambaixador València
L'única possible refeta és rentar la sang i l'ofensa amb més sang i a mort, si cal, i a pel salvament de la vila

que en mans com les vostres, Déu sap on devallará la misèria.

Saps que per ben sentat que estigues, i els gemecs es tornen crit a la guerra i la revolta.

El foc escopit per les armes que embrutaren calc i arena ja mai obriran més clevills sobre hòmens ni terra cuita.

No coneixereu vassallatge ni poder sobre campellers; de la ratlla de Guardamar a Salsea hi ha l'alèria de barrar el pas i la gana a veles de llenç recramat, tal com veig que acabareu ara.

Hem encès ja el nostre nervi, que no és cap antull ni bram, sino la dignitat d'un poble que recuperarà la plaça a què mai no hem abdicat.

Ambaixador Moro
Parlar sense trellar és fàcil,

també pujar irrealis torres, però el bac pot ser instructiu, i, a més, la tercera pedra; tot per tastar l'amarg baladre i voler collir l'esbarzer.

La maror ha de sufocar el vostre ànim exaltat i si no la meua guarda vos durà a l'ocàs del temps; la darrera nit dels valents, els que creuen ser-ho tan sols però no ho han pogut mostrar.

Mariners experts i soldats enfurits vos esperaran per a defensar el profit de la pirateria gosada.

Als valencians de la creu els toca ja calar les velles, que més val ser cap de sardina que no la cua del pagell.

Ambaixador València
Bé sé jo que ho pagareu i prompte serà, per ventura; besareu la terra fangosa de la sang dels vostres sicaris.

Des d'ací no hi ha cansera quan cal desfer-vos el mal somni oit d'alguna caragola que desitjava espantar-vos. Prepareu espases i flexes, que la pólvora és banyada; la vostra, de tanta mentida; fantasies i ambaixades no són més que altres alardos, mai es sap si és gross el nap fins que s'ha descobert el cap. Encomaneu-vos al profeta i feu-li els ritus sectaris que acostumeu a fer sempre, perquè hui el plor serà llarg per a exugar-lo entre faixes o cobrir-lo amb el barret.

Tenim la confiança alta,

ja ens arriben els reforços de Muxamel i Cabrafic, Busot i l'home de Xixí, i els gemecs es tornen crit a la guerra i la revolta.

Ambaixador Moro
Si voleu guerra, la tindreu,

si voleu sang, en tastareu, si voleu hissar la senyera serà com a mortalla vostra, si voleu furtar-nos la plaça no voreu més el trenc de l'alba.

Som i serem els sobirans per damunt quissulla monarca, príncep o sultà o califa.

Coratge no en faltará per tal de tallar-vos el pas i anegar-vos la llengua que ja cansa i em mareja d'oïr-vos romanejos cremats.

Aneu directes a morir, ja van caure i el cos pesa, admireu l'últim sol de hui, si és que preferiu l'encontre, i cenyiu-vos ben fort l'espasa que trobareu pedra de marbre ameraada de vivor mora que evitarà desfer la història.

Ambaixador València
Qui cau i s'alça no ha caigut;

i nosaltres ni hem caigut ni demanem cap de les llàstimes. Ben veritable és la força i ben veritable és l'ànim, com segura ja és l'ajuda dels qui van derrocar Al-Azrak, els alcoians, entre més valencians que prompte tindreu davant.

Ambaixador Moro
Soldats i guàrdies descalçats,

ni un ni mil, no espanten. Veniu tots, vingueu-ne molts que tots ho pagareu car.

Ambaixador València
Esperem-nos amb canons,

amb fones o amb espases, ja parlarem d'arrogància...

Ambaixador Moro
Veig que prompte serà,

i m'alegre... ja em cansen tantes raons, la mar vos rentarà les llàgrimes.

Ambaixador València
La Mare de Déu dels Desemparats val!

Campellers que bé la voleu: Sus i a la càrrega!

Ambaixador Moro
Vos esperem.

Tornarem a ser vencedors. Germans turcs i moros granadins, berbers i morisma de cor valerós, que les armes responguen!